

5867 27/4 21: 1. Beh. af F. t. L. om Indskrænkn. i Adg. til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj. 5868

Bindsaal og Kappe paa dette Skotøj; maaske kan der spares 5 pCt. paa Raamaterialet, siger man, men til Gengæld forringes Skotøjets Værdi med ikke mindre end 50 pCt., og det er saaledes en for Publikum meget slet Vare, der kommer i Handelen. Det anvendes i meget stor Udstrækning til Børnefødtøj, og det er næsten aldrig muligt at se paa Fodtøjet, hvorvidt der er anvendt Pap og Kunstlæder i det. Som Følge deraf finder jeg det meget paakrævet at skride til Foranstaltninger som dem, der her er foreslaaede.

Jeg vil dog gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke finder de foreslaaede Bøder for smaa. Hvis man f. Eks. tænker sig en Storimportør indføre et meget stort Parti saadant elendigt Papfødtøj her i Landet og kaste det ud paa Markedet, hvor det saa eventuelt bliver solgt i store Masser, før man opdager, hvorledes Fodtøjets Beskaffenhed er, saa vil en Bøde paa 1000 Kr. ikke betyde noget reelt for den vedkommende, og det vil heller ikke betyde noget videre, at man kan konfiskere Varen, eftersom den er gaaet ud i Handelen, og man saaledes ikke kan faa den tilbage igen. Jeg skulde derfor mene, at de Bøder, som her er foreslaaede, i særlige Tilfælde maatte sættes betydeligt op. De er vel store nok for den, der i Detailhandelen søger paa urigtig Maade at prakke Publikum den Slags Varer paa, men for en storhandlende betyder de ikke ret meget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Christmas Møller: Formaalet med dette Lovforslag kan vi for vort Vedkommende slutte os til. Vi kan kun takke den højtærede Justitsminister, fordi han har formet Forslaget saaledes, at det paa den ene Side dog i nogen Grad kommer en nødstedt Industri til Hjælp, men paa den anden Side samtidig beskytter Publikum mod en falsk Varebetegnelse.

Jeg vil ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Westergaard) gøre en enkelt Bemærkning til § 2, idet jeg ligesom han mener, at det er rigtigt, at der bliver en kort Udvalgsbehandling. Vi for vort Vedkommende er i alle Tilfælde ikke ganske

klare over, om det ikke kan være saaledes, at Pap og Kunstlæder indgaar som en saa ringe Bestanddel i Fodtøjet, at der ikke vil være Grund til den Bestemmelse, som her er foreslaaet. — Med Hensyn til § 3 vil jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mene, at Bøderne bør sættes betydeligt højere end her foreslaaet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Rode: Lovforslagets § 1 har en klar og tydelig Hensigt, nemlig at sikre Køberne, at de Varer, de modtager, ogsaa er, hvad de mener at faa. Den søger altsaa at sikre mod falsk Reklame eller Svindel. Om denne Paragraf kan der derfor neppe opstaa stor Strid. § 2 i Lovforslaget synes derimod at være mere betydende. Jeg kan ikke se andet end, at det i Virkeligheden er en Valutaforanstaltning, at det er en Importregulering, hvis Hensigt det er at hindre, at billigt Fodtøj kommer her ind i Landet. Som saadan er denne Paragraf, isoleret overfor denne enkelte Industri, Skotøjsindustrien, hvis Vanskeligheder alle kender, ejendommelig, og ejendommeligt er det, at den fremkommer som en halvt skjult Paragraf i et enkeltstaaende Lovforslag i det sidste Øjeblik. Rigsdagen er inde, og ikke i Forbindelse med en almindelig Overvejelse af disse Forhold. Paragraffens Indhold er overmaade omfattende, idet det ligger i Justitsministerens Haand at forbyde al Indførsel af Skotøj, hvori Pap og Kunstlæder indgaar som Bestanddel, selv om det er en ganske ringe Bestanddel og i og for sig muligvis ganske legitim. Jeg gør opmærksom paa, at da man tidligere her i Rigsdagen beskæftigede sig med Importreguleringer, nemlig i Marts i Fjor, foreslog den daværende Regering, at dette skulde ske i Samraad med Rigsdagen. Jeg vilde tro, at dette Spørgsmaal burde overvejes i Forbindelse med den Overvejelse af hele den industrielle Stilling, som den højtærede Regering ikke synes særlig tilbøjelig til. Som isoleret Foranstaltning tror jeg, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Westergaard bemærkede om denne Paragraf. I alt Fald tror jeg, at det er ganske nødvendigt, at Justitsministerens Bemyndigelse indskrænkes ved Rigsdagens